

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets indhold

Hovedpunkterne i lovforslaget er:

- 1) Salg af kommunal ejendom skal som hovedregel kun kunne ske efter offentligt udbud, jf. pkt. 1.1.
- 2) Mulighed for indkaldelse af stedfortræder, når et medlem på grund af sygdom er forhindret i at deltage i et enkelt møde. Samtidig tilføjelse af »graviditet, barsel eller adoption« til de i loven nævnte forfaldsgrunde, jf. pkt. 1.2.
- 3) Erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med varetagelse af kommunale hverv skal kunne ydes uafhængigt af, om der ydes diæter, jf. pkt. 1.3.
- 4) Hjemmel til fastsættelse af tidsfristerne for henholdsvis udarbejdelsen og vedtagelsen af årsbudgettet og de flerårige budgetoverslag, jf. pkt. 1.4.
- 5) Hjemmel til fastsættelse af regler om forrentning af mellemværender mellem kommuner og forsyningsvirksomheder, jf. pkt. 1.5.

Herudover indeholder forslaget enkelte mindre ændringer, hovedsagelig af redaktionel karakter.

1.1. Offentligt udbud af fast ejendom

Formålet med det foreslåede krav om offentligt udbud i forbindelse med kommunale ejendomssalg er at sikre, at offentligheden får kendskab til, at kommunale ejendomme er udbudt til salg. Ved offentligt udbud opnås det, at alle på lige fod får mulighed for at komme i betragtning som købere af en kommunal ejendom. Muligheden for købstilbud fra en bredere kreds vil også kunne føre til, at der opnås de for kommunen bedste købstilbud. Desuden vil kommunen ved offentligt udbud kunne sikre sig imod en kritik af, at der ved et ejendomssalg skulle være sket en usaglig begunstiggelse af køberen.

Indtil 1981 skulle kommunernes ejendomsdispositioner - både køb og salg - godkendes af den kommunale tilsynsmyndighed. Bestemmelsen herom, der fandtes i § 59 i den kommunale styrelseslov, blev ophævet ved lov nr. 629 af 23. december 1980. Herved bortfaldt det hensigtsmæssighedstilsyn med kommunale ejendomsdispositioner, som udøvedes af tilsyns-

myndigheden. I forbindelse med godkendelsen på så tilsynsmyndigheden også, at ejendomsdispositionerne var lovlige, og at salg af kommunale ejendomme skete til markedsprisen. Dette retlige tilsyn udøves fortsat af tilsynsmyndigheden.

Tilsynsmyndighedens godkendelse af kommunale ejendomssalg var ikke betinget af, at der havde været foretaget offentligt udbud. Dog gjaldt der den undtagelse, at kommunale ejendomme kun måtte afhændes til kommunalbestyrelsens medlemmer eller kommunalt ansatte efter offentligt udbud, medmindre der var tale om salg af en nedlagt tjeneste- eller lejebolig til den hidtidige beboer eller salg til en kommunalt ansat af en beboelsejendom nær den pågældendes tjenestested. Dette var fastsat i Indenrigsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 223 af 28. oktober 1974 efter henstilling fra Folketingets Ombudsmand.

Denne cirkulæreskrivelse til tilsynsrådene bortfaldt samtidig med ophævelsen af kravet om tilsynsmyndighedens godkendelse af kommunale ejendomsdispositioner. Indenrigsministeriet har dog - efter henstilling fra Folketingets Ombudsmand i forbindelse med en nyere sag - i skrivelse af 13. juni 1986 til samtlige kommunalbestyrelser m.fl. henledt opmærksomheden på det ønskelige i, at den tidligere gældende cirkulæreskrivelse fortsat iagttages.

Noget krav om offentligt udbud ved salg af kommunal ejendom gælder der ikke i dag, heller ikke som betingelse for salg til kommunalbestyrelsesmedlemmer og kommunalt ansatte.

I de senere år har der imidlertid været en række sager, hvor kommunale ejendomssalg har givet anledning til kritik i offentligheden.

Senest har Folketingets Ombudsmand i skrivelse af 19. november 1990 til Indenrigsministeriet på baggrund af en konkret sag givet udtryk for, at der kan være anledning til at overveje, om der bør fastsættes regler om, at salg af kommunale ejendomme også til andre end kommunalbestyrelsesmedlemmer mv. skal udbydes offentligt. Ombudsmanden fandt ikke, at han havde tilstrækkeligt grundlag for at afgive en egentlig henstilling over for Indenrigsministeriet om udfærdiggelse af sådanne regler, men fandt det rettest at underrette ministeriet om sagen, således at det